

Inleiding Publiek Debat Zorg voor Samenhang **Igor Tulevski, cardioloog en oprichter Cardiologie Centra**

Minder bureaucratie en duidelijke spelregels

Ik ben trots op het feit dat ik als doctor werk in een land waar iedereen recht heeft op topzorg. Zorg is in Nederland een van de belangrijkste sociale rechten en zo moet het blijven, daar zit de uitdaging, wij moeten ons focussen om zoveel mogelijk zorg te leveren met lage kosten, goed kwaliteit en daarmee hoofd bieden aan de toenemende vraag naar zorg. De levensverwachting stijgt gestaag, wij worden ouder met toenemende behoefte aan zorg. De technologie gaat met grote stappen vooruit, er is steeds meer mogelijk en de burger zal steeds meer zorg claimen.

De solidariteit is een belangrijk gemeengoed die helaas komt onder druk te staan, niet zozeer door overconsumptie maar door bureaucrativering, gebrek aan lef, visie en toch regelmatig incompetentie. De vraag is natuurlijk hoe gaan we de solidariteit in stand houden.

De overdaad aan regelgeving en het ontbreken aan duidelijke spelregels zijn grote ergernis van veel zorgaanbieders. De discussie gaat nu over wel of geen marktwerking en terug naar een ziekenfonds. Marktwerking in de zorg hebben we niet echt, of laat ik het zeggen niet waar het zou evt kunnen werken. Het gaat om politieke semantische discussie ipv om de inhoud, de discussie moet gaan over betaalbare en duurzame zorg en kiezen voor de “best practice”, soms zou reguleren een betere optie zijn maar op een andere vlak zou juist de marktwerking de juiste keuze kunnen zijn. Alleen staat gestuurd of alleen privaat werkt niet daartegen public-privaat kan een goede oplossing zijn. Laten we deze discussie met argumenten voeren en niet met emoties en vooroordelen.

Wij hebben wellicht de best georganiseerde 1ste lijn die er is, maar deze piept en kraakt onder de druk. Er wordt te veel over de Bühne gegooid zonder juiste ondersteuning. De pogingen om met substitutie van 2de naar de 1ste lijn de consumptie in de 2de lijn te verlagen en daarmee de kosten te temperen is geen daverend succes. Overgieten van een nokvolle vat van 23L (lees 23 miljard 2de lijn zorg) naar een andere nokvolle vat van 2L (lees 2 miljard 1ste lijn zorg) gaat niet, er komt overspill en er is op dit moment weinig opvang voor.

De tussenschotten (1ste 2de en tussen de 2de lijn instellingen) maken de innovatie en acceleratie bijna onmogelijk. Het antwoord is in een grondige revisie van de 2de lijn, daar zit veel kennis, patiënten en resources. De 1ste lijn moet even rust en juiste ondersteuning krijgen, een patiënt met hartfalen krijgt b blokkers en rust om tot kracht te komen, opjagen heeft geen zin.

In deze constellatie is het moeilijk om te zeggen dat de klant/patiënt de koning is. De patiënt of klant afhankelijk moet ook kunnen bepalen want die betaald ook de rekening. Alleen men moet bewust zijn dat je krijgt wat je bereid bent om te betalen. Het is bijzonder dat je alles vanuit je stoel kunt kopen en regelen maar als het om de zorg gaat moet het ingewikkeld zijn en in principe niets mag tenzij.... Overconsumptie van zorg is een misnoemer en

suggereert dat de consumptie van zorg omlaag kan. Overconsumptie is alleen mogelijk in stelsels waar de zorg niet goed geregeld is; Men neigt om dit met administratieve maatregelen te reguleren, een kansloze exercitie. Ik ken niemand die naar de dokter gaat voor haar/zijn plezier. De vraag is natuurlijk hoe gaan we om met deze toename aan de zorgvraag, zijn we in staat om te beginnen met preventie, educatie, goede voorlichting, goede triage (juiste patiënt op de juiste moment op de juiste plek), goed organiseren van chronische zorg, speciale aandacht voor de oudere kwetsbare. De versoering van de ouderen zorg, toename van de wachtlijsten in de curatieve zorg zullen zorgen voor vergaande “verstopping” van het systeem. Het is tijd om lef en visie te tonen en investeren in schaalbare, betaalbare en daarmee haalbare zorg. Stoppen met eindeloze pilots en subsidiëren van projecten die geen implementatie kans hebben. Haal de tussenschotten weg, laat de beste groeien en durf soms pijnlijke besluiten te nemen. De tijd dat het (nog) goed gaat moeten we gebruiken om gewaagde veranderingen in te brengen, het systeem corrigeren in crisis is een risicovolle exercitie, daarom moeten we niet wachten en snel handelen, het roer moet om, de richting is vrijwel duidelijk, nu nog de kaptein en bemanning vinden die durft.

Uitgesproken 14 december 2019 Spaanse Trap Campus Den Haag LUMC